

Mons. Ocariz: "La generositat amb Déu ens fa feliços"

El prelat de l'Opus Dei va fer estada al santuari de Torreciutat del 29 d'agost fins a l'1 de setembre. Hi va resar davant la Mare de Déu i va mantenir trobades amb famílies, professionals i joves de diversos països. Més d'un miler d'estudiants li van explicar experiències i il·lusions.

03/09/2019

Mons. Fernando Ocáriz, prelat de l'Opus Dei, en arribar al santuari de Torreciutat va saludar la Mare de Déu i va resar una bona estona davant el Santíssim exposat a la capella de la Mare de Déu de Guadalupe, acompanyat per molts joves.

Col·laborar amb Torreciutat

A la tarda es va trobar amb amics i col·laboradors de Torreciutat, als quals va animar a "donar gràcies a Déu per la possibilitat d'ajudar". Mons. Ocáriz també va manifestar als treballadors del santuari, directius del Patronat i col·laboradors l'agraïment per "contribuir i col·laborar en la tasca apostòlica que s'hi fa, amb el mateix esperit d'alegria i de treball que he pogut veure en el recent viatge als Estats Units i el Canadà".

Santiago, arquitecte que va formar part de l'equip que va treballar i va

aixecar el santuari, entre 1970 i 1975, li va preguntar sobre el creixement de Torreciutat. Santiago va recordar que aleshores "va veure molt d'amor de Déu, dificultats i il·lusió humana", i va recordar que sant Josepmaria deia que el Senyor seria misericordiós amb els que haguessin posat amor a la feina d'aixecar aquestes obres.

El prelat va recordar amb paraules de sant Josepmaria que "l'única arma per a tot és l'oració" i el va animar a "transformar la feina en oració, oferint-lo a Déu". "I en primeríssim lloc l'oració fonamental que és l'Eucaristia, ja que tota la força surt de la Creu de Crist, que es fa sacramentalment present en la Missa: aquí hi ha la Redempció. És bonic que cada vegada que assistim a la Missa pensem que s'hi realitza la redempció del món".

Mons. Ocariz va dir que "la redempció s'està operant constantment, nosaltres mateixos que som tan poca cosa, tirem endavant, no per les nostres forces, sinó per la força que ens ve de Jesucrist en l'Eucaristia i en l'oració. Allà hi és tot".

En aquests mesos, Torreciutat porta a terme una promoció econòmica per emprendre un ambiciós pla de millores. Precisament a això va al·ludir Jaume, que col·labora amb la Junta de Govern del Patronat. Li va explicar que té la sort de treballar per al Santuari i va dir que demanar diners per a la nostra Mare "és una benedicció", i "encara que de vegades es passa malament, sempre paga la pena". El prelat va animar a considerar que "en demanar es fa un favor" i que l'hi digui amb gràcia al possible col·laborador, perquè és veritat.

En la mateixa trobada, diversos pares que passen les vacances a la zona li van explicar anècdotes familiars. José María li va explicar com la seva néta Natalia va sortir viva d'una caiguda amb immersió a la piscina, i que va superar a l'hospital després de ser evacuada en helicòpter enmig de la pregària de moltes famílies.

Pregària pel Papa Francesc i l'Església

La primera jornada va acabar amb una tertúlia amb un grup de sacerdots que passaven uns dies al santuari. El prelat va compartir amb ells records del seu viatge als Estats Units i el Canadà, de les trobades amb moltes famílies i amb els bisbes de les ciutats que va visitar. En resposta a diverses anècdotes, va animar a "resar molt per l'Església i pel Papa", sempre amb alegria i esperança.

Mn. Victor, rector a Santiago de Compostel·la, li va explicar que acabava de celebrar el 59 aniversari de la seva ordenació, mentre que Mn. Isaac li va explicar que s'havia ordenat feia uns mesos i li va traslladar la petició d'oracions que li fa el seu amic Álvaro, que podria anar al seminari. Per la seva part, Mn. Onofre, 28 anys, va explicar-li que es va ordenar fa dos mesos i acabava de prendre possessió d'una parròquia. Al final el prelat va rebre agenollat la benedicció de tots els preveres.

Trobades amb joves

Els estudiants van ser protagonistes de dues tertúlies el matí del divendres 30 i la tarda de dissabte 31 respectivament; hi van participar més de mil joves. Alguns van plantejar preguntes al prelat en relació amb l'Exhortació apostòlica *Christus Vivit* del papa Francesc.

Aquest document és una estupenda guia i, com deia Lucía, estudiant d'Odontologia a Valladolid, "voldria llegir-la i pensar-hi en la meva pregària, perquè crec que pot ser-me molt útil". "Doncs fes-ho", li va recomanar amb senzillesa Mons. Fernando.

El Papa Francesc, la seva persona i intencions, van estar sempre presents en les paraules del prelat, que va demanar pregàries pel Papa i l'oferiment del treball de cada un per ell. Va animar també a "anar a contracorrent" i a veure la lluita per la santedat com "un do", no com una llista d'exigències. "Que cadascú sàpiga veure on està l'amor de Déu per a mi", va dir. A José Ignacio, que li va preguntar com no arronsar-se davant el que costa, li va respondre amb un "val la pena": "la generositat amb Déu ens fa feliços".

Mons. Ocariz va destacar que "Déu crida a tots" i que "cadascú ha de veure com es concreta aquest amor de Déu per a ell", buscant amb llibertat la llum de la crida, demanant també la força per estimar, considerant "no deixar inoperant la llibertat, que és també capacitat de compromís", ha afegit. "Tu decideixes —va dir a Miguel—, estudiant madrileny: tu has de decidir, perquè Ell no s'imposa. Demana llum i força, encara que sempre hi ha marge d'incertesa, demana en la pregària, demana consell".

Danna, colombiana, estudiant d'un màster de Psicologia a València, va preguntar també sobre el discerniment vocacional: "Com puc saber el que Déu vol de mi?". "La *Christus Vivit* —ha explicat Mons. Fernando— parla molt del discerniment. Tots tenim vocació cristiana però el Senyor no ens ho fa

veure de primeres amb claredat perquè vol que siguem molt lliures per escollir-la. El discerniment consisteix a demanar llum per veure i força per estimar. El Senyor compta que el nostre discerniment s'acabi amb un 'endavant'".

Amistat sense donar lliçons

Elías, estudiant de segon de Batxillerat a Alacant, va preguntar per la finalitat de la formació cristiana que rep. El prelat va recordar que "la formació busca la identificació amb Crist, no és un autoperfeccionament", i ha insistit en la importància de transmetre el que es rep: "Hem de buscar el bé dels altres, interessar-nos per ells".

Daniele, de Cagliari, va demanar consell per ser fort en el testimoni de vida cristiana, i el Pare el va animar a ser amic de veritat, sense donar lliçons, transmetent l'alegria gran de l'experiència personal i joiosa de la

vida amb Déu. Una cosa semblant li va dir a Domi, estudiant de 15 anys de Budapest, que li va preguntar com aconseguir que hi hagi al seu país més clubs juvenils on s'imparteix formació cristiana, com Torony, que ell freqüenta: "Depèn de vosaltres: que assumiu la formació i la transmeteu; pensa que dependrà de què tu i jo siguem millors, com deia sant Josepmaria".

L'interès per les persones que pateixen ha estat molt present. Zoya va néixer a Homs (Síria) i es va graduar allà en Enginyeria de Camins en plena guerra. Ara estudia un màster a Barcelona i ha preguntat com pot seguir ajudant al seu país. Mons. Fernando l'ha animat a no sentir-se lluny de Síria perquè amb la seva pregària i el seu treball pot ajudar directament a millorar la situació: "Tots preguem pel vostre país. Com a catòlics, hem de tenir un esperit universal; no vegeu les

notícies d'altres països o ciutats com una cosa aliena. A vegades ens falta cor per sentir amb tothom, per patir amb els que pateixen —Síria, Veneçuela, etc.— i també per alegrar-nos amb les bones notícies de tots".

Relació personal i pantalles

Álvaro, que viu a Barcelona, va preguntar sobre el bon ús d'Internet i les xarxes socials, i el prelat el va animar a desenvolupar tota la seva potencialitat, tant per al treball com per al descans, però "dedicant el temps just" i sense que "les pantalles t'allunyin del tracte amb els teus amics". Alhora, li va encarir a viure la prudència i la fortalesa per viure la santa puresa en sentit positiu, "ja que la sexualitat és bona, creada per Déu".

Ha afegit que "no ens hem d'estranyar de les temptacions, ni descoratjar-nos davant possibles caigudes, perquè sempre tenim el

sagrament de la confessió per seguir endavant. La puresa no és negació, és afirmació joiosa; per tant, endavant".

Diverses intervencions en les tertúlies van girar al voltant de la vida interior, de com fer oració, com la de Juanjo, professor del col·legi Retamar, que va fer referència a la *Christus Vivit*. El prelat va suggerir meditar l'Evangeli, ser un personatge més, "mirar el Crucifix... Escoltar".

Un altre estudiant li va demanar com viure el silenci, entre tanta presència de Spotify o Netflix. Mons. Ocáriz va ressaltar la necessitat del "silenci interior", "d'estar callat davant el sagrari, mirant i contemplant el crucifix, pensant que hi és per a mi". A Javier, del Puerto de Santa María, li va dir que "l'oració és sempre eficaç i donarà fruit, encara que no veiem el resultat. Demana més fe i pensa en la Mare de Déu, que va passar moments

de clarobscur, de no entendre, d'angoixa".

Concert d'orgue a Torreciutat

El prelat va rebre diverses famílies, amb les quals va compartir les seves il·lusions i reptes, saludant cada un, amb el record d'una foto i l'obsequi d'un rosari i unes l·laminadures. També va estar amb Mn. Yago, sacerdot que treballa a Lituània, i la seva mare.

Finalment va assistir al concert d'orgue que cada divendres d'agost se celebra al santuari, i es va reunir amb diferents grups de professionals que passen uns dies de convivència a Torreciutat. El rector del Santuari, Mn. Pedro Díez Antoñanzas, i altres sacerdots i treballadors, li van explicar moltes anècdotes amb els visitants del santuari i li van ensenyar les millores que s'han introduït des de l'última visita, fa un any.

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca/article/prelat-opus-dei-
torreciutat-2019/](https://opusdei.org/ca/article/prelat-opus-dei-torreciutat-2019/) (23/03/2026)